

[Statsministeren]

kraft selv i en situation, hvor arbejdsløsheden er relativt høj, og at vi let får forstærkede lønstigninger, det ved vi, selv ved forholdsvis høj arbejdsløshed. Derfor mener vi, at det tredje element må være, at vi ser på vores arbejdsmarkedsstrukturer. Øget uddannelse og en begyndende reform af dagpengesystemet mener vi skal anvendes som en indsats over for risikoen for flaskehalse. Uden en dagpengereform tror jeg egentlig ikke vi gør nok for at kunne nærme os fuld beskæftigelse. Disse metoder foreslår regeringen. Det har været vores opgave og forpligtelse at lægge forslagene frem. Nu håber vi, at arbejdet kan gå i gang.

Hr. Svend Auken sagde i sin tale i formiddags, at han mente, at der hos de to regeringspartier lå en undertone af krænkelser i anledning af valgresultatet. Nu må jeg sige, jeg har i og for sig ikke indtrykket af, at mine gode venner i partiet Venstre beklager sig over Venstres mandattal fra 12. december. Jeg kan sige for mit eget partis vedkommende, at vi føler os absolut ikke krænket. Vi tager valgresultatet til foreløbig efterretning, og så har vi tænkt os at gøre meget for at rette op på situationen næste gang. Vi har også oplevet så meget. Det har Socialdemokratiet jo også igennem årene.

Jeg forstår udmærket – og hr. Svend Auken sagde det jo helt åbent og tiltalende ærligt heroppefra – at Socialdemokratiet selvfølgelig er glad for sit valgresultat, og jeg synes, hr. Svend Auken skal have anledning til at tømme kalken helt til bunds. Nu kan man vel skimte bunden. Man kan jo ikke bare blive ved med at glæde sig eller ærgre sig over valgresultatet. Nu skal vi jo i gang med arbejdet.

Jeg har for resten også tit været glad for valgresultater – ikke altid, men tit. Jeg har i min tid herinde oplevet, at Det Konservative Folkeparti fik en valgdag, som tildelte os 10 mandater. Jeg har også oplevet én, hvor vi fik 42. Det første var nok for lidt, og det sidste åbenbart for meget. Nu har vi 30, flere end da vi begyndte i 1982. Vi klarer os nok. Jeg opfatter det således, at Socialdemokratiets flotte valgresultat først og fremmest var udtryk for, at Socialdemokratiets tilslutning hos den danske vælgerbefolkning er blevet normaliseret efter en lang årrække med et alt for stærkt Socialistisk Folkeparti. Det ønsker jeg gerne tillykke med også ud fra en egen interesse, for jeg mener, det må på et eller andet tidspunkt bidrage til, at venstreflø-

jen trækkes indad mod midten i dansk politik. Det skulle ikke gøre samarbejdsmulighederne vanskeligere, snarere tværtimod. Jeg kan leve med forestille mig, at man i årenes løb i Socialdemokratiets folketingsgruppe kan have haft nogle drøftelser om, hvad i alverden man dog skulle stille op, og hvor store bevægelsesmuligheder man egentlig havde i en periode, hvor Socialistisk Folkeparti lå derude på venstrefløjen og kunne gøre indhug i Socialdemokratiets lidt venstreorienterede vælgere. Det forstår jeg godt, og jeg ønsker Socialdemokratiet tillykke med, at sådan er det altså ikke længere. Det giver mange af os berettigede forventninger, mener jeg, om, at Socialdemokratiet nu langt mere end før må kunne være i stand til at deltage i det brede samarbejde hen over midterstrengen i dansk politik.

Hr. Svend Auken sagde også i sin tale, at han mente, der var mange gode flertalsmuligheder i det nye Folketing. Det mener jeg også. Så brugte hr. Svend Auken en lidt munter vending. Hr. Svend Auken sagde: »Det er svært at se, hvorledes K og V kan indgå i Folketingets flertal.« Det er en ganske sjov måde at sige det på. Så kom jeg til at tænke på: Gad vidst for resten, om det mon betyder, at Socialdemokratiet i virkeligheden skulle foretrække, at det blev daglig arbejdsrytme i det nye Folketing, at vi fik flertal, som var baseret på S og SF, frem for flertal baseret på regeringens to partier? Sådan tror jeg nu ikke det er. Jeg håber ikke, at Socialdemokratiet vil have alt for meget imod, at vi agter at anstrenge os en lille bitte smule for, at det bliver hovedreglen i det nye Folketing, at regeringen er med i flertallene.

Det er der også mange gode praktiske argumenter som taler for. Der er ligesom noget ordentligt forbundet med det. Det er også i overensstemmelse med dansk politisk tradition, og jeg mener, vi kan opnå meget positivt gennem det brede samarbejde. Vi kan få betalingsbalanceunderskuddet forbedret endnu mere, vi kan få arbejdsløsheden ned, vi kan skabe vækst, vi kan også få omlagt vores skattestruktur, så vi får lavere personskattetryk – marginals-katterne – og lavere afgiftstryk, vi kan få skabt et mere dynamisk erhvervs-klima, og vi kan få titusinder omfattet af nye uddannelses-tilbud. Så er det, jeg vil sige, at disse store hovedopgaver ikke kan løses af alternative flertal. Det kan de altså ikke. Disse store hovedopga-